

Prośba/Zachęta

Rozumiem Cię, jako ucznia, że trudno zabrać się do pracy, gdy nikt nie pilnuje, nadzoruje ... itd.

Proponuję Ci, jeszcze, dokonać pożądanых zmian w sposobie myślenia o sobie i podejmowanych działaniach – postępowaniu – może będzie łatwiej:

***Zmieniam się na lepsze – JAKO CZŁOWIEK
Rozpoznaję potrzeby swoje i innych ludzi
Wyznaczam – kim chcę być - własną misję (tutaj i teraz) i cele w życiu
W swoim postępowaniu jestem twórczy i odpowiedzialny
Kieruję się Zaufaniem wobec innych osób
Dyscyplinuję się wewnątrznie i chcę osiągnąć cel (DOBRY)
Wytrwałości w stawianiu małych kroków w wyznaczonym kierunku
Wymagam od SIEBIE - Myślenia
Przyjmuję współpracę, otwieram się na - przyjmowanie i dawanie
Słucham ze zrozumieniem i rozumiem
Kieruję się MIŁOŚCIĄ (a nie nienawiścią) do innych i siebie
Teraz wytrzymam ze sobą, a inni ze mną***

Udowodnij, przede wszystkim sobie, że potrafisz wykonać „jakąś” pracę – bez nadzoru.

W ten sposób wygrasz z pokusą i powiesz sobie, że można – bo można; jeżeli tylko się chce.

Wykonanie zaproponowanych prac – jak obliczałem - zajmie ok. 10. min; gorliwszym dwa razy tyle. Tyle wolnego, a tu tylko jedna godzina lekcyjna.

Prace możesz wykonać w różnych technikach.

Zawsze możesz, zapytać, napisać emaila mirekc-wirus@o2.pl – zawsze ;) odpowiadam.

Zapraszam na stronę (MOJĄ) www.retsat1.net/wzoremJezus - znajdziesz na niej wiele pomocnych materiałów na ponad 200. stronach www.

Możesz napisać też na Messengerze.

Dziękuję Ci za wykonanie prac :)

Twój przewodnik - w trudnej sytuacji dla Ciebie jak i dla mnie

MirekC

OCENA TWOJEJ PRACY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania - otrzymasz ocenę:
 - w poniedziałek/wtorek otrzymasz ocenę +1,
 - w terminie +-0,
 - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
 - inne formy oceny do uzgodnienia.

POWODZENIA

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona: **klasa VIII RELIGIA**
(01-05 II 2021)

retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

NR.kat.w.PODR-29i30

DATA.realizacji-05.02.2021

29. „Oto jest dzień, który Pan uczynił ...” Ps 118, 24

Dlaczego w Izraelu świętuje się szabat?

„Szabat przypomina o siódmym dniu stworzenia, ponieważ, jak mówi Pismo o Bogu, «przestoi procować i odpoczął» (Wj 31, 17). Bóg dał niejako upoważnienie wszystkim ludziom do tego, by przerwali pracę i zaczerpnęli nowych sił. (...) Szabat ma także przypominać o drugim wielkim znaku

Trzecie przykazanie: „Pamiętaj, abyś dzień święty święcił”

Świętowanie domaga się oderwania od prac lub zajęć, które przeszkadzają w oddawaniu czci należnej Bogu oraz w odpoczynku duchowym i fizycznym. Świętowanie to także czas wspólnie przeżywany z rodziną. Ważne, by umieć razem rodować się swoją obemością, razem iść na spacer, porozmawiać, wspólnie się bawić, odpoczywać, poświęcić czas dla siebie nawzajem. „Dobrze wpływa na zdrowie miłości rodzinnej umiejętność wspólnego «momowcnic» jakiegoś czasu - może nie na niczym, ale na niczym pożytecznym «len czas przeznaczam nie na to, żeby zrobić coś pożytecznego dla ciebie, ale przeznaczam go po prostu dla ciebie» - taką postawą sldadam jeden z najbardziej przekonujących dowodów miłości (...)”. „Chrześcijanie dysponujący wolnym czasem powinni pamiętać o swoich brodach, którzy mają te same potrzeby i te same prawa, a którzy nie mogą odpoczywać z powodu ubóstwa i nędzy.

W pobożności chrześcijańskiej niedziela jest tradycyjnie poświęcona na dobre uczynki i pokorne posługi względem ludzi chorych, kalekich i starszych” (KKK 2186).

Wszyscy powinni mieć prawo świętowania Dnia Pańskiego. Dlatego też, świętowanie niedziel i dni świątecznych wymaga wspólnego wysiłku. Każdy chrześcijanin powinien unikać narzucania - bez potrzeby- drugiemu tego, co przeszkodziłoby mu w zachowywaniu dnia Pańskiego” (KKK 2187). Nakłaniając inną osobę do pracy niekoniecznej, zabiera się jej niedzielę jako dzień odpoczynku, uniemożliwia udział w Eucharystii oraz wspólne spędzenie czasu z rodziną.

W jaki sposób katolik powinien przeżywać niedzielę i święta?

30. Rodzina jest wspólnotą

Rodzina

„Rodzina jest ze swej natury wspólnotą opartą na wzajemnym zaufaniu, pomocy i szczerym szacunku. W prawdziwej rodzinie nie panuje prawo silniejszego; przeciwnie, jej słabszym członkom, właśnie ze względu na ich słabość, zapewnia się podwójną opiekę i pomoc”,

Rodzina jest wspólnotą, w której powinny tworzyć się właściwe relacje między poszczególnymi osobami.

* Jan Paweł II, Przemówienie do Zgromadzenia Ogólnego ONZ, 5.10.1995, „l'osservatore Romano” 1995, nr 11-12, s. 8.

Wspólnota

Życie we wspólnocie rodzinnej wymaga wzajemnego zrozumienia, ciągłego dialogu, dobrej woli

i kompromisów. „Zdarza się, że rodzice z powodu odmiennej mentalności, braku czasu lub napięć wynikających z nierozwiązanych problemów osobistych nie mogą lub nie potrafią was [swoich dzieci] wysłuchać i zrozumieć, ale może i wy także nie potraficie wysłuchać i zrozumieć waszych rodziców”. Dla budowania porozumienia i właściwych relacji oraz w celu zacieśniania więzi trzeba umieć ustąpić drugiemu (zwłaszcza w błahych sprawach, które są najczęściej przyczyną nieporozumień), cierpliwie przedstawić swoje myślenie, a przede wszystkim zawsze do końca wysłuchać drugą osobę. Umiejętność dialogu jest tym, co spaja każdą wspólnotę i świadczy o jej dojrzałości.

* Jan Paweł II, Anioł Pański, Florencja 19.10.1986, cyt. za: Podręcznik JP2, Poznań 2008, s. 277.

Czwarte przykazanie:

„Czcij ojca swego i matkę swoją”

zadanie. Co możesz poprawić w swoich relacjach z rodzicami?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

01

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VIII RELIGIA
(08-12 II 2021)

NR.kat.w.PODR-29i30
DATA.realizacji-12.02.2021

31. Powinność wobec Ojczyzny

Więzy rodzinne podstawą siły narodu „Pojęcie «ojczyzna» rozwija się w bezpośredniej bliskości pojęcia «rodzina» - ponieważ jedno w obrębie drugiego. Stopniowo też, odczuwając tę więź społeczną, która jest szersza od więzi rodzinnej, zaczynacie także uczestniczyć w odpowiedzialności za wspólne dobro owej większej «rodziny», która jest ziemską «ojczyzną» każdego i każdej spośród was”.

Jan Paweł II

Bóg podarował Narodowi Wybranemu ziemię, która stała się jego ojczyzną, Izraelici przyjęli Kanaan, która stała się jego ojczyzną od Boga tę ziemię, by się o nią troszczyć, na niej pracować, wzrastać. Stali się za nią odpowiedzialni musieli o nią walczyć, zdobyć i wreszcie pokochać, przylgnąć do niej.

W Piśmie Świętym spotykamy nieraz ludzi, którzy są gotowi wiele poświęcić dla swojej ziemi ojczystej. Pierwszym z nich jest Abraham, który zawierzył - obietnicy i udał się w niebezpieczną drogę na poszukiwanie obiecanej ziemi. Widzimy żołnierzy walczących o tę ziemię, mężne niewiasty - Esterę i Judytę, które z narażeniem życia występowały

w obronie narodu, królów, którzy dobrze zarządzali swoim państwem, czyniąc je potężnym. Dalej osoby zatroskane o pomysłowość ojczyzny i odbudowę jej z ruin. Wreszcie tych, którzy swą ciężką i cichą pracę przyczyniali się do świetności kraju.

zadanie. Na czym polega patriotyzm? Jakie są twoje powinności względem Polski?

Moja miłość do ojczyzny

32. Świętość ludzkiego życia

Wartość życia

„Każdy człowiek tęskni za doświadczeniem radości i satysfakcji. Na co dzień cieszymy się z wielu rzeczy i wydarzeń, z naszych małych i wielkich sukcesów. Jednak najbardziej cieszymy się z obecności drugiego człowieka. Żadna rzecz nie może przynieść nam takiej radości i takiego umocnienia, jak człowiek. (...) Nieopisana radość z przyjścia dziecka na świat czy dotkliwy ból gdy ktoś z bliskich przechodzi przez próg śmierci, nie jest jednak udziałem wszystkich ludzi. Takich przeżyć doświadczają jedynie ci, którzy kochają. Którzy bardzo kochają - serdecznie i wiernie”.

Nie doświadczylibyśmy wielu wzruszeń bez udziału drugiego człowieka. On i jego życie jest dla nas ważne i wartościowe.

Z kolei nasze życie jest cenne dla innych.

Zagrożenia dotyczące życia duchowego

Kolejną konsekwencją braku miłości jest niszczenie w sobie lub innym człowieku życia duchowego i psychicznego.

Jezus wskazuje na gniew i nienawiść jako przyczynę zabijania życia Bożego w sobie i w innych ludziach, bowiem zabić można słowem, spojrzeniem, niechęcią, odrzuceniem, złością, niezrozumieniem. Przestrzega przed ludźmi, których czyny są zgorszeniem dla innych: „Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który duszę i ciało może zatracić w piekle” (Mt 10, 28). Ostrzega: „kto by się stał powodem grzechu dla jednego z tych małych, którzy wierzą we Mnie, temu byłoby lepiej kamień młyński zawiesić u szyi i utopić go w głębi morza” (Mt 18, 6).

Dlatego przykazanie „Nie zabijaj” nawołuje: „nie zabijaj radości - swoim smutkiem i rozgoryczeniem. Nie zabijaj pokoju - rozdrażnieniem, gniewem, niezgodą. Nie zabijaj gościnności - skąpstwem i małodusznością. Nie zabijaj przyjaźni - nieufnością i podejrzliwością. Nie zabijaj zapału i optymizmu twego bliźniego, nie niszcz jego przekonania, że coś mnie i może. (...) i wreszcie nie zabijaj czyjejś wiary, nadziei i miłości”.

zadanie. Na czym polega świętość życia?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1, - w terminie +-0, - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1, - inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

02

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona: **klasa VIII RELIGIA**
(15-19 II 2021)

retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

NR.kat.w.PODR-43i44

DATA.realizacji-19.02.2021

43. KAŻDY POTRZEBUJE NAWRÓCENIA

Znaki powrotu

Z nawróceniem związana jest konieczność, aby Bóg znowu znalazł się na pierwszym miejscu. A także, aby na nowo pragnąć wsłuchiwać się w słowa Boga, aby uznać je za coś realnego i pozwolić im oświecać nasze życie.

Dokonuje się to wówczas, gdy z uwagą słuchamy słowa Bożego w czasie niedzielnej Eucharystii, czytamy Pismo Święte i prasę katolicką oraz książki religijne. Nasze życie oświecają również słowa pouczenia, które słyszymy w czasie spowiedzi świętej. Bóg będzie na pierwszym miejscu w naszym życiu, jeśli będziemy regularnie korzystali z sakramentów, zwłaszcza pojednania i Eucharystii w nich bowiem otrzymujemy łaskę wytrwania w dobrym

Znakiem prawdziwego nawrócenia jest znalezienie czasu na codzienną modlitwę, która czyni nas wrażliwymi na obecność i działanie Boga w naszym życiu.

Człowiek nawrócony praktykuje też codzienny rachunek sumienia. Dzięki niemu możemy poznać źródło naszych grzechów i wyeliminować z naszego życia przyczyny zła. Pozwala on także dziękować Bogu za otrzymane dary i cieszyć się dobrem, które sami uczyniliśmy.

Świadectwem nawrócenia jest nasz stosunek do radości uczynienia, o którą wyrażone jest. Właściwie rozumienie radości uczynienia jest działaniem, które wypływa z naszego serca, które jest znakiem, że rozpoczęliśmy nowe życie oparte na miłości. Szczególnie w okresie Wielkiego Postu Kościół ukazuje nam wartość umartwienia w procesie nawrócenia. Uczy nas ono z cierpieniem Chrystusa i jest odpowiedzią na Jego wezwanie: „Kto nie bierze swego krzyża, a idzie za Mną, nie jest Mnie godzien” (Mt 10, 38). Błogosławieństwo XV.

Droga świętych

Osoby, które dzisiaj podziwiamy jako święte, podobnie jak my popełniały błędy, grzeszyły, miały trudności w podążaniu za Jezusem. Jednocześnie wsłuchiwały się w wezwanie Boga do nawrócenia i uwierzyły w Boże miłosierdzie. Miały one odwagę pójść do Jezusa, swoją grzesznością, ze swoim grzechem i prosić o przebaczenie. Potrafiły „popotrzeć na siebie jak na kamień do obróbki, który Bóg wziął w ręce i łamie go, szlifuje, choć nieraz wylizguje się z Bożych dłoni, toczy się ulicą, ryzostokiem, wpada w bioto, ale Bóg znów bierze go w swoje ręce, znów łamie i dalej szlifuje”. Dlatego właśnie ich nawrócenie było trwałe i doprowadziło do świętości

Nasi patroni, którzy byli „zwykłymi- niezwykłymi” ludźmi, mogą nam pomagać na naszej własnej, osobistej drodze nawrócenia. Mogą wspierać nas również przykładem własnego życia i wstawiennictwem u Boga. Ks. Jan Twardowski,...

Zadanie: Na czym powinno polegać twoje nawrócenie?

44. ROZPOCZĄĆ OD NOWA

Chrystus obdarowuje nas swoją mocą

Cieężko chory, samotny człowiek bardzo pragnął rozpocząć nowe życie, życie w zdrowiu. Przez 38 lat czekał na cud uzdrowienia. Aby to się dokonało, potrzebował pomocy, bo o własnych siłach nie był w stanie dotrzeć do siedziby w odpowiednim momencie. Jego trud, wytrwałość i cierpliwość zostały nagrodzone. Jezus uzdrowił go, odmienił jego los. Człowiek ów rozpoczął nowe życie, bo wierzył, że jest to możliwe, ufał Bogu.

Nie jest łatwo rozpocząć wszystko od nowa. Cud zmiany życia także od nas wymaga wytrwałości i cierpliwości. Wymaga trudu walki z naszymi grzechami i słabościami. Wymaga wysiłku podnoszenia się z kolejnych upadków. Jest mozolną wędrówką do wyznaczonego celu. Jezus dostrzega nasze starania i wytrwałość i przychodzi nam z pomocą. On pomaga nam wstać, gdy upadamy. On obdarowuje swoją mocą. On „przywraca do życia to, co przedtem było umarłym, a wady przemienia w cnoty”. • F. F. Carvajal Rozmowy z Bogiem, Żabki 1999

Zaprosić Boga do swojej codzienności

Pomocą w rozpoczęciu wszystkiego od nowa, w polęciu pracy nad sobą, są rekolekcje. Nauki rekolekcyjne uczą nas, jak powinno wyglądać chrześcijańskie życie i jak zaprosić Boga do swojej codzienności. To podczas ich trwania można podjąć ważne decyzje dotyczące przyszłości, ustalić konkretne postanowienia, które będziemy konsekwentnie, cierpliwie realizowali

By dobrze przeżyć rekolekcje, należy prawdziwie otworzyć swoje serce na działanie Boga. W skupieniu i wyciszeniu wsłuchować się w Jego słowo i przyjąć je z pokorą. Zapewne Boże słowa obudzą w nas pokłady szczerzego żalu za tak liczne niewierności i potrzebę przystąpienia do sakramentu pojednania i pokuty.

Plan działania na przyszłość

Po dobrze przeżytych rekolekcjach jesteśmy gotowi do tego, by z rozsądkiem i prawdziwą radością iść przez życie. Nie będzie nam łatwo dawać świadectwo o naszej przynależności do grona uczniów Jezusa, ale na pewno będziemy silniejsi i bogatsi o nadzieję.

Dobre postanowienia są tylko dla odważnych, wytrwałych. Bóg nas wspiera w naszych działaniach i dlatego możemy za Świętym Pawłem powiedzieć: „Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia” (Flp 4, 13).

Sam Bóg podtrzymuje naszą wierność i jest wyrozumiały wobec ludzkich słabości, wad i pomyłek. Bogu podobna się bardziej ciągły wysiłek niż chwilowy sukces.

Układajmy nasze życie tak, aby tworzyło piękną i wartościową „kolekcję człowieczeństwa”.

Zadanie. Na czym polega rozpoczynanie życia od nowa?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
 - w terminie +0,
 - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
 - inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

03

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VIII RELIGIA (22-26 II 2021)

NR.kat.w.PODR-33i34
DATA.realizacji-26.02.2021

33. GODNOŚĆ CZŁOWIEKA

PRZYJAŹŃ – PRZYJACIEL

1. Przyjaźni nie można zaplanować ani przewidzieć. Jest osiągalna jedynie dla tych, którzy potrafią bezinteresownie kochać. Sprawdzianem przyjaźni jest, respektowanie wolności przyjaciela. Przyjaciel nie izoluje od innych ludzi, lecz otwiera na nich. Przyjaźń jest szczytem bezinteresowności..

2. Przyjaźń potrzebuje chwil ciszy, ale jednocześnie dzielenia się myślami przeżyciami. Przyjaciel pomaga kształtować umysł, uczucia i wolę. Czyni to z delikatnością i wrażliwością

3. Przyjaciel pomaga radzić sobie z prozą życia, wspiera w trudnych sytuacjach. Przyjaciele szczerze ukazują prawdę o sobie nawzajem Nie są dla siebie ani pobłażliwymi „kumplami”, ani okrutnymi wrogami.

4. W obliczu przyjaciela możemy odsłonić nasze ograniczenia i trudności, zwierzyć się z życiowych ciężarów i bolesnych przeżyć. Przyjaciel ma oczy, które widzą to, co dzieje się we wnętrzu. Nie osądza w oparciu o to, co widać na zewnątrz, ale pomaga w każdej sytuacji.

5. Przyjaźń pozwala na dzielenie się myślami i przeżyciami, ale nie wymaga „czytania” w myślach i sercu przyjaciela. Dla przyjaciela ma się zawsze czas. Przyjaźń pomaga wytrwać w trudnościach i cierpieniu Pomaga odkryć w sobie siły i zdolności.

6. Spotkania przyjaciół są dla nich szkołą życia w oparciu o podobne wartości, ideały i pragnienia. Sprawiają, że odradza się w nich entuzjazm, wiara w dobro, prawdę i miłość oraz wytrwałość potrzebną, gdy wracają do swojej codzienności.

7. Przyjaciele czynią dla siebie to, czego nie uczyni dla nich nikt inny. Przyjaźń wymaga poświęcenia, ofiarności. Przyjaciel potrafi najmocniej kochać wtedy, gdy drugi człowiek nie wierzy, że kochany.

Przyjaźń karmi się wdzięcznością, która chroni przed nadmierną koncentracją na sobie samym.

8. Przyjaciel pozostaje zawsze, nawet gdy inni odchodzą, nawet, gdy sam zostaje skrzywdzony. Przyjaźń daje poczucie bezpieczeństwa. Przyjaciele znajdują w niej schronienie dla swoich ideałów i aspiracji. We wzajemnych kontaktach

DO ... PRZYJACIELA
Jesteś ...

SŁOWA I CZYNY
PANA JEZUSA

1. Przyjacielem, ponieważ jesteś węzłem, który łączy; lecz nie zniewala.

J 15,15

2. Przyjacielem, ponieważ jesteś podmuchem, który uspokaja, lecz nie usypia.

Mk 13,11

3. Przyjacielem, ponieważ jesteś bratem, który upomina, lecz nie upokarza.

Mt 4,17
Mk 1,15

4. Przyjacielem, ponieważ jesteś wzrokiem, który patrzy, lecz nie osądza.

Łk 6,37

5. Przyjacielem, ponieważ jesteś ręką, która prowadzi, lecz nie ciągnie na siłę.

Mt 9,35;
Mk 2,15

6. Przyjacielem, ponieważ jesteś oazą, która pokrzepia, lecz nie zatrzymuje.

Mt 11,28
J 6,55

7. Przyjacielem, ponieważ jesteś sercem, które kocha, lecz nie zmusza.

J 15,13
J 6,54

8. Przyjacielem, ponieważ jesteś czułością, która chroni, lecz nie podporządkowuje. Przyjacielem, ponieważ jesteś obrazem Boga - właśnie dlatego.

Mt 28,20

34. CZŁOWIEK SAM CZYNI SIEBIE NIEWOLNIKIEM

Przykazanie siódme:

„Nie kradnij” przestrzega nas przed chciwością i pokusą przywłaszczania sobie cudzej własności

Przykazanie to zakazuje przywłaszczania sobie wszelkich dóbr należących do drugiego człowieka, wspólnoty instytucji. Dotyczy ono także przywłaszczania sobie dóbr niematerialnych, duchowych. będących efektem czyjejś pracy naukowej czy twórczej.

„Człowiek może ukraść człowiekowi bardzo wiele niewymiernych dóbr, żadna policja nie będzie go ścigać i żaden sąd się o to nie upomni. Może mu ukraść zdrowie (...). Może mu także ukraść godność osobistą (...). Może też całkiem bezkarne kraść czas. Może komuś ukraść radość (...). Wystarczy czasem parę słów, aby radość zgasła. (...) Można ukraść człowiekowi czyjeś przywiązanie, Można mu ukraść spokój. Można mu ukraść nawet ciszę”.

W Piśmie Świętym majdujemy słowa przestrogi: „... (...) ani złodzieje, ani chciwi, (...) ani zdzierycy nie odziedziczą królestwa Bożego” (1 Kor 6.10).

Albowiem korzeniem wszelkiego zła jest chciwość pieniędzy” (1 Tm 6, 10)

Dobro materialne są niezbędne każdemu człowiekowi, aby zaspokoić podstawowe potrzeby biologiczne. Ponadto wiele z nich trzeba „mieć”. gdyż pomagają nam w realizowaniu ważnych zadań, osiągnięciu wytyczonych celów życiowych, „210 w dążeniu do nich omów ich używaniu wczyna się dopiero wówczas, kiedy stają się one dla nas celem samym w sobie.

Ich sensem jest bowiem umożliwiać nam i ułatwiać realizację naszego «być». Jeśli zaś szukamy ich, posiadamy je i używamy ich dla nich samych, stają się one potężnym zagrożeniem zarówno dla mojej osobowej tożsamości i wolności, jak dla naszej wzajemnej solidarności”.

• O.J. Salij, W!n!trfodflJj, wtenie Mofog, Po~ń 1990.s.91

zadania.

do kat.33. Wyszukaj i zapisz teksty z Biblii - będące w 3. kolumnie do kat.34. Przez co i czego jest człowiek niewolnikiem

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1, - w terminie +-0, - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1, - inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

04

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VIII RELIGIA
(01-05 III 2021)

NR.kat.w.PODR-35i36

DATA.realizacji-05.03 .2021

05

35. ŻYC W PRAWDZIE

„Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu”

„Mówienie fałszywego świadectwa” to kłamstwo, pomówienie, rozpowszechnianie nieprawdziwych wiadomości z zamiarem oczernienia kogoś czy osiągnięcia innego celu.

Odrzucając prawdę, człowiek często wyrządza krzywdę innej osobie, ale przede wszystkim szkodzi sobie samemu. „wszelkie naruszenie godności prawdy nieś tylko poniża człowieka, lecz jest również poważnym uchybieniem zasady miłości. Albowiem odnawiając drugiemu człowiekowi prawdę; odmawiam mu także istotnego dobra i wprowadzam go na błędną drogę”.

* Bóg i świat. Z kardynałem Josephem Ratzingerem rozmawia Peter Seewald, Kraków 2005, s. 165.

Wykroczenia przeciw prawdzie „ósmie przykazanie poucza nas, abyśmy nie kłanali. Kłamstwo oznacza świadome i celowe mówienie lub działanie niezgodne z prawdą. Kto kłamie, oszukuje samego siebie i innych, którzy mają prawo do tego, by znać prawdę o stanie rzeczy” (Youcat 452). Wykroczenia przeciwko prawdzie mogą przybierać także inne formy. Niektóre z nich to:

- fałszywe świadectwo, wypowiedź sprzeczna z prawdą wyrażona publicznie (także o sobie);
- krzywoprzysięstwo-wypowiedź sprzeczna z prawdą złożona pod przysięgą;
- pochopny sąd - uznanie w prawdziwą, bez dostatecznej podstawy; moralnej wady bliźniego;
- obmowa - ujawnienie, bez ważnej przyczyny; wad lub błędów drugiego człowieka osobom, które o tym niewiedzą;
- oszczerstwo-wypowiedź sprzeczna z prawdą szkodząca dobremu imieniu drugiego człowieka i dająca okazję do fałszywych sądów na jego temat;
- pochlebstwo- pochwała jakiejś osoby lub jej cech najczęściej w nieszczerych intencjach, na przykład w celu przypodobania się jej; także utwierdzanie drugiego człowieka w złośliwych czynach i w przewrotności jego postępowania (por. KKK 2464 2486).

„Wszelkie wykroczenie przeciw sprawiedliwości i prawdzie nakłada obowiązek naprawienia krzywd, nawet jeśli jego sprawca otrzymał przebaczenie. Jeśli jest rzeczą niemożliwą naprawienie szkody publicznie, należy to zrobić w sposób ukryty; jeśli ten, kto doznał krzywdy; nie może zostać wynagrodzony bezpośrednio, powinien otrzymać wdzięczność moralną z racji miłości. Obowiązek naprawienia krzywd dotyczy również przewinień popełnionych wobec dobrego imienia drugiego człowieka. Naprawienie krzywd - moralne, a niekiedy materialne - powinno być ocenione na miarę wyrządzonej szkody. Obowiązuje ono w sumieniu” (KKK 2487). UDERZENIE RÓŻGI WYWOŁUJE SIŃCĘ, UDERZENIE JEZYKA ŁAMIE KOŚCI.

ZADANIE. Jak prawda lub jej brak wpływają na relacje człowieka z Bogiem i innymi ludźmi?

36. CZYSTOŚĆ SERCA

Droga czystości serca: „Nie pożądaj ...”

Szczęście człowieka związane jest z bliskością Boga, z „oglądaniem Boga”. Może tego doświadczyć tylko „Człowiek o rękach nieskalanych i czystym sercu, który nie skłonił swej duszy ku marnościami” (Ps 24, 4). Serce jest miejscem, w którym rodzą się ludzkie czyny zarówno dobre, jak i złe. Na te ostatnie wskazuje Pismo święte: „Z serca bowiem pochodzą złe myśli, zabójstwa, cudzołóstwa, czyny nieczyste, kradzieże, fałszywe świadectwa, przekleństwa” (Mt 15, 19). Dlatego tak ważne jest oczyszczenie swojego serca, czyli dostosowanie umysłu i woli do Bożych wymagań świętości (por. KKK 2518).

„(...) czystość serca jest każdemu człowiekowi zadana. Musi on stale podejmować trud opierania się siłom zła, tym działającym zewnątrz i tym od wewnątrz - siłom, które chcą go od Boga oderwać”.

Trud ten polega na walce z pożądliwością, która rodzi się w sercu człowieka. Pożądanie jest gwałtownym pragnieniem czegoś, co jest własnością drugiej osoby lub jej się należy. Prognienie to związane jest z chęcią bezprawnego odebrania i zagarnięcia tego dla siebie. Człowiek skupiony na posiadaniu, prowadzi do zazdrości, a ta odbiera radość życia.

Podążanie drogą Chrystusa, która prowadzi do „oglądania Boga”, wymaga usunięcia zazdrości z serca człowieka, nieprzywiązywania się do dóbr, które są przemijające, ale do szukania tego, co trwałe. Wędrowanie przez życie z Chrystusem skłania człowieka do walki z nieuporządkowanymi, grzesznymi pragnieniami w celu osiągnięcia czystości serca. Sam Bóg pomaga w tych staraniach poprzez cnotę i dar czystości, czystość intencji, czystość spojrzenia wewnętrznego i zewnętrznego, czuwanie nad uczuciami i wyobroźnią, modlitwę (por. KKK 2520). * Jan Paweł II, homilia, Sandomierz 12.06.1999,

zadanie. Czym kierujesz się dokonując codziennych wyborów lub wypowiadając się o innych ludziach?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona: **klasa VIII RELIGIA**
(08-12 III 2021)

retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

NR.kat.w.PODR-37i45

DATA.realizacji-12.03 .2021

37. ŻYCIE JEST NIEPOWTARZALNYM DAREM

Zagrożenia

Na świecie pojawia się wielu fałszywych nauczycieli, którzy starają się odwieść ludzi od wierności wartościom zawartym w Piśmie Świętym, od wierności samemu sobie. Spotykamy się z nimi w swoim środowisku rówieśniczym czasami rodzinnym, w prasie, radiu, telewizji, internecie, na koncertach. ..

Fałszywi prorocy starają się uczynić z nas kogoś, kim nie jesteśmy. Dążą do tego, abyśmy; rezygnując z naszej osobowości oraz przekonań, upodobnili się do nich. Podważają wartość związków sakramentalnych i rodziny; propagując postawy ludzi niedojrzałych emocjonalnie, Koncentrują naszą uwagę na powierzchownej sferze życia - życia na pokaz, pozbawionego głębszej refleksji nad sensem ludzkich poczynań. Namawiają do zachowań, które mogą doprowadzić do uzależnień: nikotynizmu, alkoholizmu, narkomani, rozwiązłości seksualnej. W swoich działaniach posługują się kłamstwem, oszustwem, manipulacją. Przychodząc jak wilki w owczej skórze, sterują postępowaniem innych ludzi w celu odniesienia własnych korzyści. Kształtują w świadomości człowieka fałszywy obraz rzeczywistości.

Wielu młodych ludzi bezkrytycznie przyjmuje ten zafałszowany świat fałszywych proroków, daje się zwieść pozorom atrakcyjnego i bezproblemowego życia, staje się moską, którą łatwo można manipulować.

„Tak niech wasze światło jaśnieje przed ludźmi” Mt 5, 16

Bóg stworzył nas na swój obraz i podobieństwo obdarowując człowieczeństwem Jest ono dla nas zadaniem Bycie „solą ziemi” i „światłem świata” zobowiązuje. Uczeń Chrystusa ma zatem nadawać właściwy smok życiu wspólnemu, chronić od zepsucia to, co jest w życiu cenne, być lekarstwem na zanik dobra w świecie, pomagać innym w duchowym rozwoju, rozświecać drogę do Boga. Jezus Chrystus zachęca nas, abyśmy uczynili ze swego życia coś wielkiego. Nie zadowalali się przedętnością, ale poszukiwali ideału. Ulepszali siebie i społeczeństwo.

ZADANIE. JAKIE PODEJMUJESZ DZIAŁANIA , ABY NIE ULEC MANIPULACJI FAŁSZYWYCH PROROKÓW?

45. TRIDUUM PASCHALNE

06

Wielki Czwartek. Triduum Paschalne rozpoczyna się w Wielki Czwartek wieczorem Mszą Wieczerzy Pańskiej. Pascha żydowska była pamiątką wyzwolenia z niewoli egipskiej, ale miała także wymiar prorocki - ludowi, który doświadczał zniewolenia grzechem, zapowiadała przyszłe uwolnienie. Jezus podczas wieczerzy paschalnej, „ustanawiając sakrament Eucharystii (...), włącza w nią ofiarę krzyża i zwycięstwo zmartwychwstania” (Benedykt XVI, Sacramentum Caritatis, 10). W ten sposób objawił On zbawczy sens swojej śmierci i zmartwychwstania. Podczas ostatniego wspólnego posiłku Jezusa z apostołami (Ostatnia Wieczerza) każdy gest i każde słowo Mistrza miało wagę testamentu. Chrystus umył nogi apostołom, dał im swoje Ciało i Krew, modlił się, aby miłość jednoczyła Jego uczniów.

Przez obmycie nóg uczniom, powtarzane przez kapłanów na całym świecie podczas liturgii Wielkiego Czwartku, Chrystus dał przykład postawy miłości i służby. Pozostawił wzór ludzkich relacji i działań, na którym oprzeć się mogą nie tylko pasterze Kościoła, ale wszyscy Jego wyprawcy.

W **Wielki Piątek** nie odprawia się Mszy Świętej, ponieważ jest to wspomnienie dnia, w którym Chrystus zmarł na krzyżu.

Liturgia Wielkiego Piątku zaczyna się w milczeniu: ksiądz leży krzyżem przed ołtarzem, wierni klęczą, Wobec tajemnicy krzyża człowiek milknie.

Wigilia Paschalna. W **Wielką Sobotę** o zmroku przed kościołem płonie ognisko. Kapłan święci ogień i zapala od niego pascha - świecę symbolizującą Chrystusa Zmartwychwstałego. Światło paschału wniesionego do kościoła szybko rozprasza mrok, bo rozchodzi się w dziesiątkach płomyków świec, które trzymają w dłoniach uczestnicy liturgii. Radosne Orędzie wielkanorne (Exsultet), opiewając światło, którym jest dla nas zmartwychwstały Chrystus, wyraża zarazem wiarę, że pokonuje On ciemności grzechu, wyzwala ludzi ze smutku i lęków.

Czytania wyjątkowo rozbudowanej liturgii słowa przypominają wielkie dzieła Boże: od stworzenia świata, poprzez wyzwolenie Izraelitów z Egiptu, prorockie zapowiedzi Nowego Przymierza, do misterium śmierci i zmartwychwstania Chrystusa.

Procesja rezurekcyjna. Na zakończenie Wigilii Paschalnej lub przed pierwszą Mszą Świętą w Niedzielę Wielkanocną z kościoła wyrusza procesja - chrześcijanie dzielą się radością ze zmartwychwstania Chrystusa z ludźmi, którzy pozostali w domach.

ZADANIE. UCZESTNICZYMY W TRIDUUM PASCHALNYM.!!!

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona: **klasa VIII RELIGIA**
(15-19 III 2021)

retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

NR.kat.w.PODR-57i48

DATA.realizacji-19.03 .2021

46. ZMARTWYCHWSTANIE JEZUSA FUNDAMENTEM NASZEJ WIARY

Jezus Chrystus żyje

„Najstarszym pisemnym świadectwem Zmartwychwstania jest list, który Święty Paweł napisał do Koryntian około 20 lat po śmierci Chrystusa (zob. 1 Kor 15, 3-8). Paweł mówi tu o żywej trodycji jaką zastał w pierwotnej wspólnotcie, po tym jak spotkawszy Chrystusa, dwa albo trzy lata po Jego śmierci i Zmartwychwstaniu, sam stał się chrześcijaninem. Uczniowie jako pierwszy dowód rzeczywistości Zmartwychwstania wskazywali na fakt pustego grobu (Łk 24, 5-6). Odkryły go akurat kobiety, które według ówczesnego prawa nie mogły świadczyć. Chociaż mowa jest o tym, że już Apostoł Jan, zastawszy pusty grób, «ujrzał i uwierzył» (J 20, 8), to jednak pewnoś, że Jezus żyje, ugruntowała się dopiero po objawieniach Chrystusa. Ten szereg spotkań ze Zmartwychwstałym zakończyło Jego Wniebowstąpienie. Jednakże do spotkań z żywym Panem dochodziło i później aż po dzień dzisiejszy: Jezus Chrystus żyje» (Youcat, I!Xi).

Jesteśmy zbawieni .

„Gdyby Chrystus- Baranek Boży- nie przelał swej Krwi za nas, nie mielibyśmy żadnej nadziei, a przeznaczeniem naszym i całego świata nieuchronnie byłaby śmierć. Jednak Pascha odwróciła tę tendencję: zmartwychwstanie Chrystusa. jest nowym stworzeniem, jak szczep, który może odrodzić całą roślinę. Jest to wydarzenie, które głęboko zmieniło kierunek historii, szala przechyliła się na zawsze na stronę dobra, żyda, przebaczenia. Jesteśmy wolni, jesteśmy zbawieni! (...) Dlatego, zbawieni w nadziei, pielgrzymujmy dalej, z dawną i zawsze nową pieśnią w sercach: «Śpiewajmy na cześć Pana, który okrył się sławą!»”. *Benedykt XVI, Orędzie wielkanocne «Urbi et Orbi», 4.04.2010

Jezus Chrystus fundamentem naszej wiary

„Wędrując przez życie, może niejednokrotnie nie jesteśmy świadomi obecności Jezusa. Ale właśnie ta obecność, żywa i wierna, obecność w dziele stworzenia, obecność w słowie Bożym i Eucharystii, we wspólnocie ludzi wierzących i w każdym człowieku odkupionym drogocenną Krwią Chrystusa, ta obecność jest nęgasnqcyrn źródłem ludzkiej siły. (...) Bądźcie świadkami nadziei, tjj nadziei, która nie boi się budować domu swojego żyda, bo dobrze wie, że może liczyć na fundament, który nie zawiedzie nigdy: Jezusa Chrystusa, naszego Pana”. Benedykt XVI, Zbudować dom na skale (Kraków, 27.05.2006)

zadanie. Czy Chrystus Zmartwychwstały jest obecny w Twoim życiu? Czy jesteś Jego świadkiem?

47. MATKA NASZEGO PANA

07

Światło latarni

Nocą na morzu rozszalała się gwałtowna burza. Sztorm i przerażająca ciemność utrudniały kutrom wpłynięcie do portu, Rybacy byli przygotowani na najgorsze. zaczęli szeptać słowa modlitwy. Nagle kapitan zauważył światło. To latarnia wskazała im drogę do portu

Maryja Królową

Każdy człowiek potrzebuje w swoim życiu latarni, która wskazuje drogę do portu Dla chrześcijanina portem jest przyłgnięcie do Jezusa; latarnią, która wskazuje kierunek, jest Jego Matka, Maryja.

Od wieków Maryja czczona jest przez państwa i narody świata jako Królowa. W XI wieku Święty Stefan, król Węgier; ogłosił Maryję Królową Węgier; w XII wieku król portugalski uczynił podobnie, w XVI wieku Hiszpania, a potem Ameryka Południowa i Środkowa obrały Maryję na Królową. W najważniejszych momentach dziejów także i Polacy jako lud wiemy oddawali szacunek, cześć i hołd Maryi Królowej Polski, bo jak mówił Błogosławiony Jan Paweł II: „Jasna Góra jest sanktuarium narodu. Trzeba przykładąć ucho do tego świętego miejsca, aby czuć, jak bije serce narodu w sercu Matki. Biję zaś ono jak wiemy, wszystkimi tonami dziejów, wszystkimi odgłosami życia. Ileż razy było jękiem polskich cierpień dziejowych! Ale również okrzykami radości i zwycięstwa!”. Jan Paweł II, homilia, Jasna Góra, 4.06.1979

Nasza odpowiedź na miłość Matki „Błogosławione łono, które Cię nosiło, i piersi, które ssaleś!” (Łk 11, 27)- to spontaniczne błogosławieństwo wypowiedziane przez prorokinię Annę w świątyni jerozolimskiej dało początek kultu Maryi. Już od najdawniejszych czasów Błogosławiona Dziewica jest czczona pod szaczącym imieniem Bożej Rodzicielki, pod której obronę udekają się w modlitwach wierni we wszystkich pn:edwnościach i potrzebach” (KK 66).

W Kościele katolickim kult Matki Bożej wyrażany jest od wieków w świętach liturgicznych poświęconych czci Maryi.

Maryja czczona jest również poprzez różne formy modlitwy. Tradycja przekazuje zwyczaj zaczynania dnia od śpiewu Godzinek ku czci Najświętszej Mymy Pmmy. W maju wierni gromadzą się w kościołach i przy figurach na nabożeństwach majowych i odmawiają litanie loretańską do Najświętszej Maryi Panny, a w październiku rozważają tajemnice z żyda Jezusa i Jego Matki na nabożeństwach różańcowych.

zadanie. Dlaczego mówimy, że Maryja jest Matką, która wszystko rozumie?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona: **klasa VIII RELIGIA**
(22-26 III 2021)

retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

NR.kat.w.PODR-48li49

DATA.realizacji-16.03 .2021

49. PRZESZLI PRZESZLI ŻYCIE NAŚLADUJĄC CHRYSYSTUSA

Iść po śladach

Pewnego dnia ojciec wraz z córką udali się na długi spacer. Szli brzegiem morza. Ojciec zostawiał na piasku duże ślady swoich stóp. Dziewczynka podążała za nim i dawała iść po śladach swego ojca.

Nie było to łatwe wdanie. Musiała mocno się wysilić. Na końcu przebytej drogi obejrzała się w siebie. Uradowana spojrzała na swego ojca i powiedziała: „Tato, widzisz - potrafię iść po Twoich śladach, potrafię Ciebie naśladować”.

Ślady świętości

Bóg jest Tym, który pozostawia ślady, po których mamy kroczyć. Mówi: „jestem pośrodku Ciebie Ja - Święty” (Oz 11, 9). Świętość jest przymiotem Boga. On sam objawia się ludziom jako Święty i wskazuje nam drogę do świętości. Tą Drogą jest Jezus Chrystus. To On uświęca samego siebie po to, by wszyscy ludzie mogli być w Nim uświęceni. Pragnieniem Boga jest, abyśmy i my byli święci. Zachęca nas: „świętymi bądźcie” (1 P 1. 16). Powszechne dążenie do świętości, doskonałości duchowej i jak najdoskonalszego naśladowania Pona przez każdego wierzącego urzeczywistnia się dzięki łasce danej nam od Boga, gdyż człowiek nie jest w stanie sam osiągnąć świętości. Świętość człowieka jest darem nadprzyrodzonym

„Szli za Nim Jego śladami” I P 2, 21 Przez wieki w Kościele pojawiała się wielu, którzy wytestowali wszystkie swoje siły duchowe, by iść po śladach Chrystusa. Niejednokrotnie rezygnowali z tego, kim byli wcześniej i czym się zajmowali.

Wśród tego grona świętych, którzy naśladowali Jezusa i „szli za Nim Jego śladami”, był Święty Benedykt, człowiek - jak go określił Jan Paweł II - „gigantycznej pracy”, przejawiającej się w sposobie żyda, napisanych dziełach, wygłoszonych naukach. Założyciel zakonu benedyktynów przyczynił się do ukształtowania chrześcijańskich korzeni Europy. W czasach niebezpiecznych dla Kościoła Święty Benedykt podjął się trudu wyprowadzenia ludów z barbarzyństwa na drogę cywilizacji miłości. Ukazywał harmonię pracy i modlitwy, wskazywał na moczenie miłości braterskiej. Swoim żydem opartym na przesłaniu Om et labom („módl się i pracuj”) udowodnił, że możliwe jest naśladowanie Chrystusa w zwykłej codzienności.

Kilka wieków później papież Pius X nawoływał, „aby wszystko odrodzić w Chrystusie” (to było hasło jego pontyfikatu). Mówił o konieczności nauczania katechizmu, a także o sensie życia ludzkiego, o ostatecznym celu człowieka. Święty Pius X był z jednej strony bardzo stanowczy, a z drugiej pełen pokory i prostoty. Zawsze pogodny i radosny, jego życie było zakorzenione w modlitwie. Służył kościołowi z największą gorliwością, mając świadomość, że w nim umacnia się, gdy jest przekazywana”

Zadanie. Czy starasz się iść przez życie śladami Chrystusa?

50. NIECH ZSTĄPI DUCH TWÓJ I ODNOWI OBLICZE ZIEMI” ŚW. JAN PAWEŁ II

08

Zanim powstało gliniane naczynie

Garniarz wyrabiał własnoręcznie w dłoniach glinę, by nie miała żadnych zanieczyszczeń i by nie W'itWorzyły się pęcherzyki powietrza. Mogłyby one spowodować szkodę na wyrobie. Następnie twórca nadawał kształt glinie na specjalnym kole garncarskim. Potem odstawiał uformowany dzban lub misę do wyschnięcia. Ponieważ glina jest tworzywem bardzo kruchym, ukształtowane naczynia po kilku tygodniach trafiały jeszcze do tradycyjnego pieca opalanego drewnem. W wyniku wypalania w wysokich temperaturach nabierały one twardości i ostatecznego piękna.

Uświadomić sobie swoją słabość. Posłuchaj, o którym mówi prorok Daniel, symbolizuje każdego chrześcijanina „o rozumie ze złota, który pozwala nam pomawać Boga; o sercu ze srebra, z ogromną zdolnością do kochania, o żelaznej mocy; którą dają wszystkie cnoty. .. Ale nogi posiadamy z gliny i jeżeli zapomnimy o słabości ludzkich fundamentów, możemy runąć na ziemię”.

Jesteśmy słabi, upadamy duchowo z powodu naszych grzechów, wad, złych wyborów. „(...) całe życie ludzi, czy to indywidualne, czy zbiorowe, okazuje się dramatyczną walką, pomiędzy dobrem i złem, pomiędzy światłem i ciemnością. Co więcej, człowiek stwierdza swoją niezdolność do samodzielnego i skutecznego zwalczania ataków zła (...)” (KDK 13). Nasze „gliniane nogi” potrzebują zatem wzmocnienia, „utwardzenia”, bo inaczej zło rozrośnie się i wypełni całą ziemię. Człowiek, który jest świadomy swoich słabości, szuka pomocy u Wszechmogącego. Potrzebuje Boga i Jego łaski, aby szerzyć w świecie miłość. Potrzebuje Bożej pomocy; aby budować królestwo prawdy i sprawiedliwości, które nie ulegnie zniszczeniu i będzie trwało na wieki. Potrzebuje Bożej siły, aby odnowić oblicze ziemi.

Musicie pozwolić się prowadzić przez Ducha Świętego, który odnawia wasze umysły i serca, aby było w nich coraz więcej miłości, która przemienia świat.

Zadanie. Dlaczego dzisiejszemu nowoczesnemu światu tak bardzo potrzebne jest światło Ducha Świętego?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1, - w terminie +-0, - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1, - inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona: **klasa VIII RELIGIA**
(07-09 IV 2021)

retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

NR.kat.w.PODR-50

DATA.realizacji-09.04.2021

51. DUCH ŚWIĘTY DZIAŁAJĄCY W NASZYM ŻYCIU

Dary Ducha Świętego

Duch Święty wspomaga nas w wypełnianiu woli Ojca. Jest zatroskany o nasze szczęście i dlatego kieruje do nas swe dary.

„**Dar mądrości** to praktyczne zastosowanie zasad Bożego Prawa w codziennym życiu. Decyzje człowieka są wówczas podejmowane razem z Duchem Świętym, dlatego zawsze są mądre.

Dar rozumu uzdalnia człowieka do wchodzenia w głąb tajemnic objawienia, czyli pozwala poruszać się w Bożym świecie. Duch Święty pomaga w jego rozumieniu.

Dar rady to działanie Ducha Świętego w chwilach podejmowania przez człowieka trudnych decyzji, gdy dotyczą one zarówno jego, jak i innych ludzi.

Dar męstwa to działanie Ducha Świętego w naszym sercu wtedy, gdy trzeba pokonać trudności, ale też wówczas, gdy trzeba zmierzyć się z przeciwnikiem mocniejszym od nas.

Dar umiejętności to idealna współpraca z Duchem Świętym w pełnieniu woli Ojca Niebieskiego. W jej wyniku wszystko zamienia się w akt miłości Boga i człowieka.

Nasza wewnętrzna przemiana Działanie Ducha Świętego w nas pomajemy po tym, że jesteśmy lepsi, mądrzejsi, silniejsi (nie tylko fizycznie), a przede wszystkim po tym, że:

- odczuwamy, że Bóg jest blisko;
- obdarzamy innych miłością;
- radujemy się nawet w chwili cierpienia;
- w naszych sercach gości pokój;
- jesteśmy cierpliwi i wytrwali;
- staramy się być dobrzy wobec naszych przyjaciół, nieprzyjaciół;
- czynimy drobne przysługi innym;
- jesteśmy łagodni - nie niecierpliwimy się,
- nie żywimy urazy z powodu obraz, obelg.

Duch Święty dokonuje wewnętrznej przemiany nas samych, abyśmy mogli dokonywać przemiany tego świata.

Zadanie. Nauczyć się na pamięć Darów Ducha Świętego.

KAT. DODATKOWA

52. PISMO ŚWIĘTE KSIĘGĄ OBJAWIENIA.

09

Biblia, Pismo św., Stary i Nowy Testament, Stare i Nowe Przymierze to nazwy tej samej, jedynej, wyjątkowej, świętej Księgi, której autorami są Bóg i człowiek. Jeżeli chcesz usłyszeć, jak Bóg przemawia do człowieka, to otwórz tę Księgę i czytaj. On chce być przez ciebie poznawany. Pragnie, byś wiedział, że JEST oraz jaki JEST. Dlatego wybrał pewnych ludzi, aby spisali dla innych to, co uczynił z miłości do człowieka. W ten sposób przemawiał do nich przez tysiące lat. Dziś chce mówić również do ciebie. Czytaj więc Biblię, a odnajdziesz w niej własną twarz, własne życie, i dostrzeżesz, jak Bóg w nim działa.

„Lata i wieki przychodzą i mijają, a z nimi nadchodzą i odchodzą ludzie, lecz Pismo święte pozostaje; jest ono niejako drogowskazem Bożym, manuskryptem Boskim, który wszyscy w pielgrzymce życia swego doczesnego czytać powinni, by z drogi objawienia nie zboczyć”. (św. Augustyn)

Mówiąc o kanonie ksiąg Pisma św. i o ich kanoniczności, mamy na myśli fakt, że właśnie te, a nie inne księgi zostały uznane za natchnione przez Boga i weszły do Biblii. Stanowią one tym samym regułę wiary i moralności (słowo „kanon” znaczy tyle co „reguła” lub „norma”).

Trzeba bowiem wiedzieć, że zarówno w dziejach narodu izraelskiego, jak i w początkach chrześcijaństwa pojawiło się wiele pism religijnych, które powoływały się na rzekome autorstwo uznanych religijnych autorów: proroków czy apostołów, chociaż nie były ich dziełem. Np. poza czterema znanymi EWANGELIAMI istnieją jeszcze pseudo-Ewangelie, noszące w swych tytułach imiona różnych apostołów, ale nie ma podstaw, aby je uznać za natchnione. Są to tzw. apokryfy.

Decydującą rzeczą w uznaniu jakichś pism za natchnione przez Boga była ich autentyczność. Księgi Nowego Testamentu są dziełami apostołów lub ich uczniów, których imiona noszą, przynajmniej w tym znaczeniu, że ich treść pochodzi od wymienionych autorów, chociaż jakby z „drugiej ręki”. W ten sposób sekretarzem i „piórem” św. Piotra był Marek, a św. Pawła - Łukasz.

Kto uznawał księgi biblijne za kanoniczne? Kto je „zaliczał” do Pisma św.? Dla Starego Testamentu hyla to tradycja żydowska, dla Nowego - tradycja chrześcijańska, tzn. przekonanie o ich autentyczności. Jakże istniało wśród pierwszych chrześcijan, a sięga to jeszcze czasów apostołskich.

Kościół dokładnie bada i podaje do wierzenia tylko to, co jest zgodne z całą Biblią i Tradycją Kościoła. Pismo święte zawiera słowo Boże, a ponieważ jest natchnione, jest prawdziwie słowem Bożym”. (Konstytucja „Dei verbum”, 24)

ZADANIE. Wypisz skróty ksiąg biblijnych w NOWYM TESTAMENCIE.

OCENY:

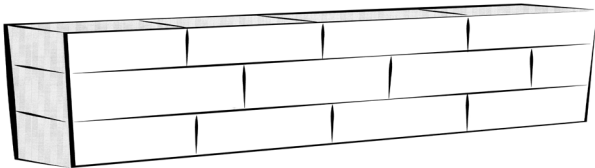
1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

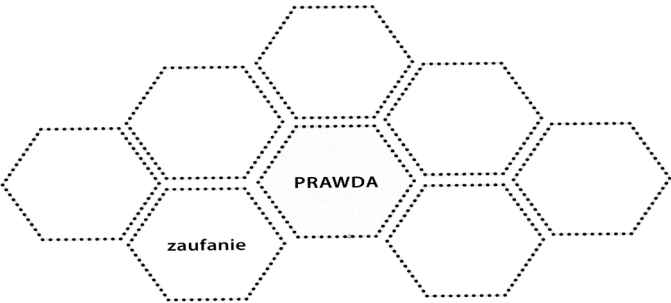
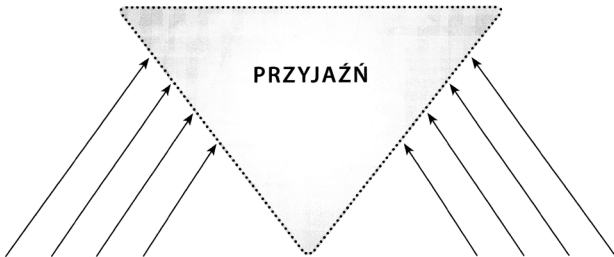
Imię i Nazwisko

01. Ojciec Święty Benedykt XVI wzywa: „Nie dajcie się odwieść od niedzielnej Eucharystii!”. Co może odwieść człowieka od udziału we Mszy Świętej? Podaj przykłady.

02. W cegły muru wpisz, jakie bariery mogą się tworzyć między rodzicami i dziećmi. Wybierz jedną z nich i zaproponuj, jak można ją zlikwidować dla wspólnego dobra całej rodziny.

03. Przyjaźń jest wartością, której należy strzec i którą powinniśmy pielęgnować. Na strzałkach podpierających trójkąt napisz, co buduje i wzmacnia przyjaźń. Zaznacz kolorowym pisakiem trzy wartości, które uważasz za najważniejsze - takie, których brak spowoduje „przewrócenie się” trójkąta, czyli zerwanie przyjaźni.

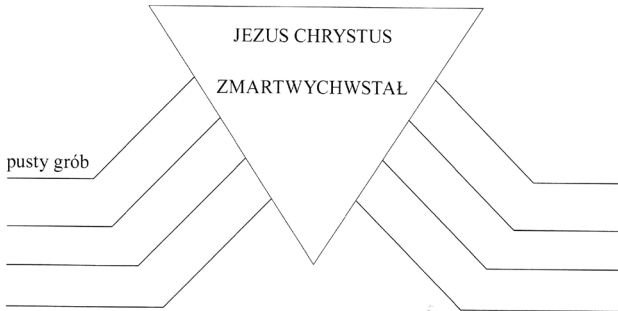

04. Z jakimi wartościami związana jest prawda? Wpisz je w pola diagramu obok.

05. W jaki sposób w dzisiejszych czasach młodzi ludzie mogą oddawać cześć Maryi? Uzasadnij swoją odpowiedź, opierając się na faktach z życia wspólnoty parafialnej.

Młodzi ludzie czczą Maryję poprzez:	Uzasadnienie:
Pielgrzymki do sanktuarium maryjnego	W parafii co roku w sierpniu udajemy się z pielgrzymką na Jasną Górę

06.

Recepta na zazdrość – aby oczyścić serce

Podawany lek	
Skład leku	
Sposób leczenia	
Dawkowanie	
Czas trwania leczenia	
Inne zalecenia	

07. Wydarzenia związane z męką i śmiercią Jezusa: Ostatnia Wieczerza, Modlitwa w Ogrójcu, Proces Jezusa, Skazanie na śmierć, Droga Krzyżowa, Śmierć na krzyżu, Złożenie do grobu, Pusty grób i inne. Ustaw je chronologicznie.

1. Pomocne materiały są na stronie: <http://retsat1.com.pl/wzoremJezus/religia---online.html>
2. Po wykonaniu poleceń odsyłasz prace przez Messenger’a lub e-mailem mirekc-wirus@o2.pl
3. Ostateczny termin oddania prac upływa we wtorek o godz. 11:30.
4. Brak prac będzie skutkował jedną oceną ndst - za każdy miesiąc - oczywiście będzie można poprawić w późniejszym terminie

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona: **klasa VIII RELIGIA**
(12-16 IV 2021)

retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

kat.DOD.

DATA.realizacji-16.04.2021

53. JĘZYKI ORYGINALNE I PRZEKŁADY PISMA ŚWIĘTEGO

Czy zastanawiałeś się kiedyś, skąd wziął się polski tekst Pisma świętego? Przecież nie jest on oryginalnym językiem Biblii. Spójrz niżej na urywek z Księgi Izajasza 61,10, napisany w języku hebrajskim. To właśnie ten język był pierwszym językiem Biblii. A tekst na stronie obok jest tym samym zdaniem, lecz przetłumaczonym na język grecki. Gdy okazało się, że wielu Żydów mieszkających poza ojczyzną nie zna już języka hebrajskiego, wówczas w III wieku przed Chrystusem przetłumaczono Stary Testament na grekę. Przekład ten, zwany Septuagintą, powiększył znacznie grono ludzi czytających Biblię. Umożliwił również poznawanie Boga poganom.

Pod koniec III wieku naszej ery cała Biblia została przełożona na język łaciński (jest to tzw. Wulgata). Od tam wielu chrześcijan mogło mieć swobodniejszy dostęp do tekstów biblijnych. Stopniowo Biblia była tłumaczona na wiele języków, w tym także na polski. Słyszałeś już o Biblii królowej Zofii, o przekładzie ks. Jakuba Wujka, a na pewno posiadasz w domu Biblię Tysiąclecia.

Nie każdy może tłumaczyć Biblię. Kościół troszczy się o to, by każdy jej przekład był wierny prawdzie objawionej, bo każde niewłaściwe tłumaczenie Biblii byłoby sfałszowaniem słów samego Boga.

Tekst Iz 61,10 w języku greckim, hebrajskim, łacińskim i polskim:

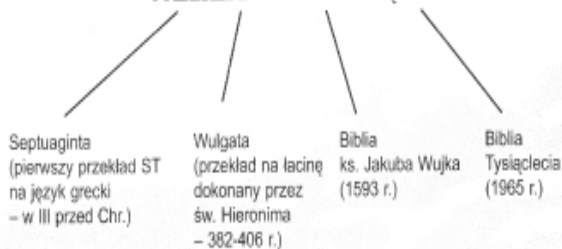
Gaudens gaudebo in Domino et exultabit anima mea in Deo meo quia induit me vestimentis salutis et indumento iustitiae circumdedit me quasi sponsum decoratum corona et quasi sponsam omacam monilibus suis

Ogromnie weselę się dzięki Panu, dusza moja raduje się dzięki mojemu Bogu, ponieważ przyodził mnie w szaty zbawienia, okrył mnie płaszczem sprawiedliwości jak oblubienicę, gdy zakłada turban z diademem, jak oblubienicę, gdy stroi się w swe klejnoty.

10 שוש אִישׁ בִּיהוָה
תָּגַל נָפְשִׁי בְּאַלְהֵי
כִּי הִלְבִּישָׁנִי בְּנִדְבָשׁ
מִעִיל צִדְקָה יִשְׁשֵׁנִי
כִּתְּתֵנִי וְכֶתֶן פָּאָר
וְכִסְּתָה מַעְדָּה כְּלִי:

10 Καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ
κύριον
ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ κυρίῳ
ἐνέδυσεν γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου
καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης ὡς νυμφίῳ
περιέθηκεν μοι μίτραν
καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέν με κόσμῳ

NAJBARDZIEJ ZNANE PRZEKŁADY PISMA ŚWIĘTEGO

54. JAK CZYTAĆ PISMO ŚWIĘTE? INTERPRETACJA WYBRANYCH FRAGMENTÓW BIBLI. 11

Słowo Boże zostało wyrażone w Piśmie św. językiem konkretnych ludzi, stąd też, żeby je dobrze zrozumieć, należy stosować pewne reguły, zasady. Jedną z nich jest zasada korzystania z tekstu oryginalnego.

Tekst biblijny należy też wyjaśniać w świetle kontekstu gramatycznego, logicznego, psychologicznego, bliższego i dalszego, bowiem czytanie Biblii w sposób dosłowny może spowodować, że stracimy z oczu jej duchowy sens, a jej fragmenty staną się niezrozumiałe.

Autorzy stosowali też znane wówczas rodzaje literackie (epika, liryka, dramat) i gatunki, takie jak hymn, przypowieść, bajka, list, kazanie, metafora. Należy je zatem uwzględniać przy interpretacji Bożego słowa, aby stało się ono czytelne i zrozumiałe.

Hymn - jest pieśnią pochwalną na cześć Boga. Sławi Jego słowa, czyny i przymioty.

Przypowieść - to rozbudowane porównanie (gr. „parabole”), oparte na podobieństwie, jakie zachodzi między dwiema płaszczyznami różnego porządku, przy czym pierwsza jest obrazem wziętym z życia codziennego, zaś druga nie jest dostępna zmysłom, gdyż leży w sferze pojęciowej. Celem przypowieści było stosowne pouczenie i stopniowe wyjaśnianie jakiejś prawdy religijnej. Do gatunku przypowieści szczególnie często odwoływał się Pan Jezus.

Metafora - jest przenośnią, to znaczy przesunięciem znaczenia wyrazów z właściwego im przedmiotu na jakąś osobę, rzecz lub czynność, do których znaczenie to odnosił się w nietypowy sposób. Dla przykładu przenośnią jest zwrot „wy jesteście solą ziemi” (Mt 5, 13).

Bajka - to rodzaj literacki, w którym czynności lub słowa zwierząt i roślin symbolizują działanie człowieka.

List - to pisemna wypowiedź skierowana do osoby (korespondencja prywatna lub służbowa). Tej formy użyto do przepowiadania chrześcijańskiego, kierując listy do różnych wspólnot w Kościele czasów apostoelskich.

Kazanie - to zbiór mów zawierający moralne pouczenia.

„Nie wierzyłbym Ewangelii, gdyby nie skłaniał mnie do tego autorytet Kościoła katolickiego”. (św. Augustyn)

zadanie

Przeczytaj dowolnie wybrany tekst z Pisma świętego, ustalając jego rodzaj i gatunek literacki. Następnie napisz, co powinieneś zmienić w swoim życiu pod wpływem tych słów.

OCENY:

- z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
- gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1, - w terminie +-0, - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1, - inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VIII RELIGIA
(19-23 IV 2021) PT
kat.DODATKOWE.
DATA.realizacji-23.04.2021

55. PISMO ŚWIĘTE A NAUKI PRZYRODNICZE

„Wierzę, że Bóg na początku stworzył z niczego pramaterię, że dał jej siłę, porządek i dynamikę. Wierzę, że według Jego woli z materii w ciągu wielu miliardów lat rozwinęło się życie: najpierw życie roślin, z tego życie zwierząt w coraz to wyższych formach, a w końcu w ciągu miliardów lat powstało życie ludzi - nas, którzy potrafimy myśleć, chcieć i kochać”. (z czasopisma młodzieżowego)

„Nigdy nie negowałem egzystencji Boga. Wierzę, że teoria ewolucji da się absolutnie pogodzić z wiarą w Niego”. (Karol Darwin)

„Nauka bez wiary jest kulawa, wiara bez nauki jest ślepa”. (Albert Einstein)

„Ludziom nauki powierzona została szczególna odpowiedzialność za prawdę - dążenie do niej, jej obrona i życie według niej”. (Jan Paweł II)

„Wiara pozbawiona oparcia w rozumie skupiła się bardziej na uczuciach i przeżyciach, co stwarza zagrożenie, że przestanie być propozycją uniwersalną. Żłudne jest mniemanie, że wiara może silniej oddziaływać na słaby rozum; przeciwnie, jest wówczas narażona na poważne niebezpieczeństwo, może bowiem zostać sprowadzona do poziomu mitu lub przesądu”. (z encykliki „Fides et ratio”, 48)

U podstaw tekstów biblijnych o stworzeniu świata jest „babiloński” system wyobrażeń o kosmosie. Niebo, ziemię i świat podziemny uważano za trzy piętra. Punktem centralnym była ziemia, wyobrażona na kształt płaskiej tarczy, która spoczywa na słupach tkwiących w oceanie. Wody oceanu przedostają się przez ziemię do góry i wypływają w rzekach i źródłach. Pod ziemią znajduje się świat podziemny. Tam zmarli śpią w stanie smutku. Nad ziemią niebo tworzy kopułę przypominającą klosz, na którym wiszą Słońce, Księżyc i gwiazdy, które mogą się poruszać. Nad niebem, które również jest morzem (przypomnij sobie deszcz), rozciąga się niebo ogniste. Tam lokowano siedzibę Boga.

(Księga Rodzaju 1, 1-15.19-25)
(Księga Rodzaju 1,26-28.31)
(Księga Rodzaju 2, 7-8)

Zadanie: Przemyśl raz jeszcze pierwszy werset Biblii („Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię”).

Policz, ile prawd religijnych można z niego wydobyć na drodze logicznego rozumowania.

56. INSPIRACJE BIBLIJNE W LITERATURZE

11

Człowiek tworząc wyraża siebie, w twórczości potwierdza własną tożsamość. Jedną z form twórczych jest twórczość literacka, na którą od wieków duży wpływ wywierało Pismo święte.

W średniowieczu istniał ścisły związek Biblii z literaturą (kazania, misteria religijne, pieśni, wątki o męce Pańskiej). Tematyka wiązała się głównie z życiem Chrystusa i Jego Matki (pieśni maryjne, wielkopostne, „Bogurodzica” i „Kazania świętokrzyskie” - to najstarsze zachowane zabytki języka polskiego z tego okresu).

W okresie odrodzenia reformacja wpłynęła na większe zainteresowanie psalmami, choć od średniowiecza są już one pieśniami liturgicznymi.

Ze wszystkich tłumaczeń psalmów najślawniejszy jest „Psałterz Dawidów” Jana Kochanowskiego, nad którym poeta pracował blisko dziesięć lat. Udało się Kochanowskiemu osiągnąć w „Psałterzu” mistrzostwo, polegające na wyrażeniu ogromnego bogactwa treści religijnej w wierszach i zwrotkach niezwykle urozmaiconych, i dać dzieło o wybitnej wartości poetyckiej, które - z tekstem muzycznym wybitnego kompozytora Mikołaja Gomółki - dla całych pokoleń następnych stać się miało praktycznym podręcznikiem poetyki, zbiorem wspaniałych obrazów i gotowych formuł językowo-stylowych.

W literaturze barokowej ożywienie motywów Nowego Testamentu było uwarunkowane potrydencką reformą katolicką, która w zainteresowaniu się Starym Testamentem widziała wpływ protestantyzmu; drugą przyczyną był zanik humanistycznego traktowania Starego Testamentu jako równorzędnego z antykiem skarbcą piękna. Biblia jest w tym okresie nade wszystko Księgą świętą. Ewangelie łatwo wiąże się z modlitwą, przeżyciem, adoracją. Podobnie rzecz ma się z psalmami.

W okresie oświecenia racjonalizm XVII wieku patrzy na Biblię jednostronnie, w duchu deizmu: Bóg wprawdzie stworzył świat, ale się nim mało lub w ogóle nie zajmuje. Pismo św. jest traktowane na równi z antyczną mitologią, literatura czerpie z niego bohaterów przeżywających tragedie i przygody.

W okresie romantyzmu, zwłaszcza po upadku powstania listopadowego, Biblia nabiera szczególne-go znaczenia. W najobszerniejszym nurcie literatury patriotycznej widoczny jest wpływ mesjanizmu. Upadek powstania uaktywnił podobieństwo Izraela i Polski jako narodu wybranego, oczekującego od Boga wybawienia z niewoli.

Pozytywizm oddala się od Biblii. Ale nie można mówić o całkowitym z nią zerwaniu. W modernizmie czy Młodej Polsce sięganie do Biblii staje się bądź przejawem religijności twórcy, bądź poszukiwaniem znaków o doniosłym znaczeniu u innych, bądź też zwykłą artystyczną modą, pozbawioną głębszego sensu. Stąd motyw biblijny może spełniać tu funkcję religijną, areligijną lub nawet antyreligijną.

W literaturze współczesnej istnieją dwa nurty.

Nurt pierwszy to nawiązanie do poezji prorockiej przez głoszenie wezwania do heroicznego życia opartego na wierze. Nurt drugi stanowi biblijna proza o tematyce starotestamentowej. Przede wszystkim jednak nawiązuje się do Nowego Testamentu, jak w opowiadaniach czy powieści o Chrystusie.

ZADANIE. Wypisz tytuły utworów o tematyce biblijnej i nazwiska ich twórców znana ci z języka polskiego.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona: **klasa VIII RELIGIA**
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus
kat.DODATKOWE.
DATA.realizacji-30.04.2021

58. PISMO ŚWIĘTE KSIĘGĄ MODLITWY

13

57. BOŻE OBJAWIENIE WOBEC LUDZKICH PROBLEMÓW

„Pewnego wiosennego dnia dziadek i ja wybraliśmy się na przechadzkę za miasto, w kierunku Góry św. Marcina. Minęliśmy Plac Sanguszków, położony w głębi pięknego, starego parku wśród czerwonych buków i platanów i wyszliśmy na drogę wysadzoną dzikimi jabłoniąmi.

Dziadek przystanął. Jest tak pięknie, że warto pomówić o Biblii - powiedział. I zaczął mówić o sztuce jej czytania.

Symeon ben lochaj zwykł mawiać, że każde słowo Pisma kryje tajemnicę - mówił dziadek - a ponieważ do tajemnicy wiedzie zazwyczaj wiele dróg, staraj się Biblię czytać na różne sposoby. Niekiedy czytaj «z mędrca szkiełkiem i okiem», badaj uważnie każde słowo tekstu, innym zaś razem popuść wodze wyobraźni i rozważaj z bystrością nieco mniej badawczą i wyostrzoną, ale za to z sercem bardziej otwartym, wypadki dziejące się na kartach Księgi. Za każdym razem odnajdziesz w tych fragmentach inne wartości. Jeżeli przeczytasz ten i ów rozdział dwadzieścia razy, powinienes przynajmniej dziesięć razy czytać go inaczej i za każdym razem odkrywać w nim inne obszary. Nigdy jednak nie bądź pewny, że dotarłeś do właściwego jego sensu, do sedna sprawy. Nie popadaj w popłoch, jeżeli za każdym czytaniem inne wartości wydobędziesz z tego samego tekstu, nawet takie, które sobie nawzajem przeczą. Biblia jest żywiołem bez dna i granic. Nikt z badaczy, egzegetów, teologów, uczonych i pisarzy nie dotarł do jej najgłębszych źródeł. Dlatego nie zrażaj się, jeżeli w Biblii czegoś nie zrozumiesz. Mądrzejsi od ciebie również nie rozumieli wszystkiego. Ale bądź zawsze przygotowany na nieprzewidziane odkrycia i znaleziska, które podczas poprzednich lektur wymknęły się twojej uwadze. Ten sam rozdział czytać będziesz wielokrotnie i nie wpadniesz na ślad tego, czego szukasz, aż nagle, za którymś razem, nie tylko otrzymasz jasną odpowiedź na trapiące cię pytania, ale trafisz na dotychczas nie zauważone przez ciebie pokłady obrazów i myśli, i wtedy ujrysz to, co było całkowicie zasłonięte przed tobą podczas wszystkich poprzednich lektur. Biblia jest podobna do Boga. Nie pozwala, by ją poznawano i zgłębiano do samego dna.

„To jest wszystko, co zachowałem w pamięci z monologu dziadka o sztuce czytania Biblii. Wskazówki te stały się dla mnie drogowskazem podczas każdorazowej lektury Księgi, ochroniły mnie przed niejednym błędzeniem i zaoszczędziły mi wielu rozczarowań. Dlatego zawsze z uczuciem rozrzewnienia wracam do wspomnień o tej podmiejskiej przechadzce, do czerwonych buków i platanów, i drogi wysadzonej dzikimi jabłoniąmi, i do starca, którego wysoka postać rzuca dobry cień na moje dzieciństwo i pierwszą młodość. Pamięć jest jak wescchnienie”. (R. Brandstaetter, Krąg biblijny, Warszawa 1986, s. 36-37)

Czytając Pismo święte wchodzimy w świat ludzkiego życia, ludzkich problemów, z którymi stawa-no codziennie przed Bogiem, by się Go radzić w ich rozwiązywaniu. Pismo święte jest historią ludzi zwyczajnych, żyjących na ziemi, którzy podlegali naturalnym prawom życia i śmierci, rodzenia się i umierania, pracy, miłości, grzechu. W życiu codziennym liczyli się z Bogiem, albo też, odrzucając Go, ponosili konsekwencje własnej niewiary. Po ścieżkach życia Bóg ich prowadził, a oni dążyli do Niego i w Nim pokładali nadzieję.

ZADANIE. -Jak czytać Biblię, by przyniosła nam odpowiedź na dręczące nas pytania?

- Na jakie problemy życia szukałeś odpowiedzi w Piśmie św.?

Człowiek poprzez dar mowy komunikuje się ze światem. Rozmawiając wchodzi w kontakt z drugim człowiekiem, daje się poznać i tworzy z nim relacje. Tak też jest z Bogiem. W rozmowie z Nim człowiek wyraża siebie, poznaje Boga i wchodzi z Nim w bli-skość. Taką rozmowę nazywamy modlitwą. By jednak mogła ona budować zdrowe relacje z Bogiem, potrzebuje zdrowych form, wychowujących ludzkie serce do przyjaźni ze Stwórcą i głębokiej z Nim zażyłości.

Uczniowie, patrząc na modlącego się długie godziny Chrystusa, prosili Go, aby nauczył ich modlitwy. Jezus wtedy powiedział:

„Wy zaś tak się módlcie: Ojcze nasz, który jesteś w niebie... (Ewangelia według św. Mateusza 6, 9-15)

„Modlimy się na różne sposoby. Ale czy modliliśmy się kiedykolwiek za pomocą lektury Pisma świętego?

Spróbujmy je «na ślepo» otworzyć. Może natrafimy na opowiadanie o nocy w Gethsemani, może na lamentację Jeremiasza, może na przypowieść o synu marnotrawnym, o miłosiernym Samarytaninie, na opis Ostatniej Wierzy lub na Hymn o Miłości św. Pawła, może na fragment Izajasza lub wizję Apokalipsy. Nie zwracajmy uwagi na komentarze, nawet najmądrzejsze. To, co przeczytamy, starajmy się za-stosować do naszego życia, do naszego czasu, do bliskich nam ludzi, do naszych doświadczeń i prze-żyć. Nasze usiłowania nie pójdą na marne. Po chwili pocujemy, jak przeczytany tekst wraz ze swoimi obrazami, wartką akcją i dramatycznym konfliktem przeobraża się w osobliwą modlitwę, aczkolwiek nasz współudział w niej ogranicza się wyłącznie do uważnej lektury, do zatrzymania się od czasu do czasu przy jakimś trudnym szczególe i do powtórnego, jeszcze uważniejszego odczytania go w milczeniu. Myśl wyrażona w zdaniu ustala właściwą hierarchię wartości i każe nam zastanowić się nad smutkiem naszego życia i nad nieładem, który w nim panuje. Wtedy spostrzeżemy, że nie wypełniliśmy ani jednego z zaleceń Bożych. Bez tej konfrontacji z Bogiem nie ma prawdziwej modlitwy. Jest to konfrontacja nader bolesna, gdyż uzmysławia nam, jak bardzo jeszcze nie jesteśmy chrześcijanami. «Nie każdy, który mi mówi» Panie, Panie, wejdzie do królestwa niebieskiego, ale ten, który wypełnia wolę mojego Ojca, będącego w niebie: (Ewangelia św. Mateusza 7, 21). Słowa Pisma świętego dobitnie uprzytamniają nam odległość, która dzieli nasze pogańskie wnętrza od ducha Chrystusowego Prawa. Modlić się - nie znaczy tylko prosić. Modlić się - znaczy również otrzymywać naukę od Boga”. (R. Brandstaetter, Krąg biblijny, Warszawa 1986, s. 73-74)

ZADANIE. Ułóż modlitwę, która najbardziej określa twoją osobowość. Znajdź w Nowym Testamencie kilka przykładów modlitwy.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. **POWODZENIA.**

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VIII RELIGIA
(04-07 V 2021) PT
kat.DODATKOWE.
DATA.realizacji-07.05.2021

59. HISTORIA ZBAWIENIA

Historia zbawienia jest historią ludzkich doświadczeń, które łączą się ściśle ze zbawieniem pochodzącym od Boga. W tę historię wciągnięta jest cała ludzkość, a Pismo św. ukazuje, że jej bieg się jeszcze nie zakończył, lecz zmierza do pełni zbawienia w czasach ostatecznych. Miała ona swój początek, gdy Bóg stwarzał świat, i będzie mieć swój koniec na końcu czasów. Jej trzy etapy to Stary Testament, Nowy Testament oraz czas Kościoła.

PSALM 63(62). Tęsknota za Bogiem i świątynią
1 Psalm Dawidowy. Gdy przebywał na Pustyni Judzkiej.
2 Boże, Ty Boże mój, Ciebie szukam;
Ciebie pragnie moja dusza,
za Tobą tęskni moje ciało,
jak ziemia zeschła, spragniona, bez wody.
3 W świątyni tak się wpatruję w Ciebie,
bym ujrział Twoją potęgę i chwałę.
4 Skoro łaska Twoja lepsza jest od życia,
moje wargi będą Cię sławić.
5 Tak błogosławię Cię w moim życiu:
wzniosę ręce w imię Twoje.
6 Dusza moja się syci niby sadłem i tłustością,
radosnymi okrzykami warg moje usta Cię chwala,
7 gdy wspominam Cię na moim posłaniu
i myślę o Tobie podczas moich czuwań.
8 Bo stałeś się dla mnie pomocą
i w cieniu Twych skrzydeł wołam radośnie:
9 do Ciebie Ignie moja dusza,
prawica Twoja mnie wspiera.
10 A ci, którzy szukają zguby mojej duszy,
niech zejda w głębiny ziemi.
11 Niech będą wydani pod miecze
i staną się łupem szakali.
12 A król niech się raduje w Bogu,
niech chlubi się każdy, który nań przysięga,
tak niech się zamkną usta mówiących kłamliwie. (Psalm 63)

Historia miłości Boga do człowieka, rozpoczęta stworzeniem i rajem, a napiętnowana grzechem pierworodnym, jest w ciągłym rozwoju. Kształtował ją Bóg, wychodząc naprzeciw upadłemu człowiekowi przez swoje zbawcze słowo i zbawcze czyny. Rozpoznając w nich swojego Stwórcę, człowiek odpowiada Mu posłuszeństwem, tęsknotą za utraconym Bogiem oraz aktami miłości i uwielbienia.

60. BŁOGOSŁAWIEŃSTWA RECEPTĄ NA SZCZĘŚCIE

Ojciec święty, będąc z jubileuszową pielgrzymką w ziemi świętej w roku 2000, spotkał się na górze zwanej „górką błogosławieństw” z ludźmi młodymi. Powiedział wówczas: „Usiedliśmy na tym wzgórzu tak jak pierwsi uczniowie i słuchamy Jezusa. (...) Ileż pokoleń przed nami głęboko poruszyło kazanie na górze. Ilu młodych ludzi w ciągu wieków zgromadziło się wokół Jezusa, aby słuchać słów o życiu wiecznym, tak jak wyszli się zgromadzili. Ile młodych serc natchnęła moc Jego osobowości i zniwala-jąca prawda Jego orędzia”.

(z homilii na górkę błogosławieństw, 24 marca 2000)

Temat szczęścia w wypowiedziach młodzieży: „Szczęście to coś, czego potrzebuje każdy człowiek, choć chyba nikt nie czuje się do końca szczęśliwy. Zawsze jest coś, co przeszkadza nam być szczęśliwym. Szczęście to wyjątkowy stan ducha, który wprawia nas w doskonały humor i pozwala realizować to, czego pragniemy. Jest to coś, z czym czujemy się lekko, wesoło. Niestety, niektórzy, nawet gdy mają wszystko, nie czują się szczęśliwi”. (Agata)

„Szczęście jest czymś, co zależy wyłącznie od nas, od naszych oczekiwań wobec świata i innych ludzi. Jeżeli oczekujemy coraz więcej i więcej, nigdy nie będziemy szczęśliwi”. (Dawid)

„Źródłem szczęścia jednego człowieka jest szczęście innych, tych, których kochamy. Człowiek szczęśliwy w swoim życiu postępuje dobrze, ponieważ naprawdę szczęśliwi ludzie są uczciwi. Źródłem szczęścia jest uczciwość i czystość”. (Marcin)

„Szczęście to miłość pod każdą postacią”. (Ola)

ZADANIE. Co, według ciebie, znaczy być szczęśliwym?

- 5(Jezus) 1. widząc tłumy, wszedł na górę. A kiedy usiadł, podeszli do Niego uczniowie.
2. On zaś rozpoczął swoją naukę takimi słowami:
3. - Szczęśliwi ubodzy w duchu, albowiem ich jest królestwo niebieskie.
4. Szczęśliwi, którzy się smucą, albowiem będą pocieszeni.
5. Szczęśliwi łagodni, albowiem odziedziczą ziemię.
6. Szczęśliwi, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem będą nasyceni.
7. Szczęśliwi miłosierni, albowiem dostąpią miłosierdzia.
8. Szczęśliwi czystego serca, albowiem będą oglądali Boga.
9. Szczęśliwi, którzy doprowadzają do pokoju, albowiem nazwani będą synami Bożymi.
10. Szczęśliwi, którzy cierpią prześladowanie za sprawiedliwość, albowiem ich jest królestwo niebieskie.
11. Szczęśliwi jesteście, jeśli z mojego powodu lżą was i prześladowają, i kłamliwie przypisują wam wszelkie zło.
12. Cieszcie się i radujcie, bo czeka was sowita zapłata w niebie. Tak bowiem prześladowali proroków, którzy żyli przed wami. (MT 5,1-12)

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona: **klasa VIII RELIGIA**
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus
kat.DODATKOWE.
DATA.realizacji-14.05.2021

62. „SZCZĘŚLIWI UBODZY W DUCHU”

15

61. „SZCZĘŚLIWI, KTÓRZY SŁUCHAJĄ SŁOWA BOŻEGO”

„Kiedy kontemplujemy Boga, w naszym sercu rozbrzmiewa orędzie: «Na początku było Słowo» (J 1, 1). Dlatego gdy myślimy o człowieku, słusznie mówimy: «Na początku jest słuchanie Słowa». W ten sposób Stwórca i stworzenie stają naprzeciw siebie: Bóg przemawia - to jest ta niezwykła prawda naszej wiary! (Pwt 4,33). Człowiek jest powołany przede wszystkim do słuchania Boga oraz by w mocy Jego słowa słuchać także tego, co mówią inni, co mówi świat. Bóg przemawia, udziela się w swoim słowie, dla tego każdego dnia mówi: «Słuchaj, Izraelu! Szema Israel!» (Pwt 5, 1). «Słuchajcie dzisiaj mojego głosu» (Ps 95,7). Błogosławiony, kto słucha prawdy, bo kto słucha - przyjmuje, a kto przyjmuje - kocha. Błogosławiony, kto słucha słowa Bożego i zachowuje je, bo jego życie jest piękne, dobre i szczęśliwe, bo jest takie, jakiego Bóg pragnie dla człowieka.

«Błogosławieni jesteście - mówi Jezus - wy wszyscy ubodzy w duchu, cisi i miłosierni, którzy się smucicie, którzy pragniecie sprawiedliwości, którzy jesteście czystego serca, wprowadzacie pokój i cierpicie prześladowania! Błogosławieni jesteście»; te słowa Jezusa mogą się wydawać dziwne. Dziwne, bo Jezus chwali tych, których świat zwykle uważa za słabych. Jezus mówi: «Błogosławieni jesteście wy, którzy zdajecie się przegrywać, bo w rzeczywistości zwyciężacie: królestwo niebieskie należy- do was!» Te słowa, wypowiedziane przez Tego, który jest «cichy i pokornego serca» (por. Mt 11,29), są wyzwaniem, domagają się głębokiej i trwałej metanoi ducha, wielkiej przemiany serca.

Na pewno rozumiecie, dlaczego ta przemiana serca jest konieczna. Jesteście bowiem świadomi, że w waszym wnętrzu i wokół rozbrzmiewa inny głos, zaprzeczający tamtemu. Ten głos mówi: «Błogosławieni są pyszni i gwałtowni, dążący do sukcesu za wszelką cenę, pozbawieni skrupułów, bezlitośni, nieuczciwi, którzy wszczynają wojny, zamiast ustanawiać pokój, i prześladowają tych, którzy stają im na drodze». Ten głos wydaje się mieć rację w świecie, w którym gwałtowni zwyciężają, a nieuczciwi zdają się odnosić sukces. «Tak - mówi głos zła - to oni wygrywają. To oni są szczęśliwi!»

Za którym głosem postanowicie pójść w XXI wieku?

Zaufać Jezusowi znaczy uwierzyć w to, co On mówi, choćby wydawało się to dziwne, i odrzucić namowy zła, choćby wydawały się rozsądne i pociągające. Jezus zresztą nie tylko głosi błogosławieństwa. Jezus żyje nimi i jest Błogosławieństwem”.

ZADANE. - Jak słuchasz Boga? - Dlaczego warto słuchać Boga?

Można powiedzieć, że człowiek „ubogi w duchu” żyje w wymiarze daru. Z jednej strony ma świadomość, że wszystko, co posiada (talenty, zdolności, dobra materialne), zawdzięcza dobroci i hojności Boga.

Z drugiej natomiast jest otwarty na potrzeby innych, umie je dostrzec i chce się z ludźmi dzielić tym, co ma i choćby sam nie posiadał wiele.

Błogosławieństwem tym przejął się na serio św. brat Albert Chmielewski. Dostrzegł ubogich wokół siebie. Ale nie tylko dostrzegł- stał się jednym z nich, aby im pomóc, wydobyć ich z biedy materialnej i duchowej. Zrozumiał, że Bóg go do takiej właśnie służby powołuje.

Znasz zapewne tę jego piękną wypowiedź: „Powinno się być dobrym jak chleb. Powinno się być jak chleb, który dla wszystkich leży na stole i z którego każdy może kęs dla siebie ukroić i nakarmić się, jeśli jest głodny”.

Dlaczego Jezus ogłasza ubogich błogosławionymi? Dlaczego w królestwie Bożym położenie ubogich jest uprzywilejowane?

Jest na to jedna odpowiedź: ponieważ nasz Pan jest Bogiem tych ostatnich, synów niechcianych, ubogich; ponieważ Jezus, Syn Boga, stał się ubogi w najdosłowniejszym znaczeniu (2 Kor 8,9; Mk 14,7).

Ubodzy duchem - „anawim”, to ludzie przynięceni przez los, uciskani przez innych. Mimo to pozostają pokorni, cierpliwi i cisi w oczekiwaniu na Boga, ufając bez reszty Jego woli i Jego działaniu.

ZADANIE - zinterpretuj słowa:

„Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25,40).

Tak, ubodzy są sakramentem Chrystusa, są ukrytym Chrystusem. Ale są również znakiem niesprawiedliwości panującej na świecie!

Jak konkretnie pragniesz zaangażować się w materialną lub duchową pomoc ubogim?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona: **klasa VIII RELIGIA**
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus
kat.DODATKOWE.
DATA.realizacji-21.05.2021

63. „SZCZĘŚLIWI, KTÓRZY SIĘ SMUCĄ”

„Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni” (Mt 5,4).

Psalmista zauważył: „Kto we łzach sieje, żąć będzie w radości” (Ps 126,5). Wielu jest na świecie smutnych: cierpią i płaczą z powodu śmierci, choroby, ale także z powodu egoizmu i nikczemności innych.

Większy jest ocean łez niż ocean wody. Ileż jest cierpienia na świecie! Z tego powodu niektórzy nie mają odwagi wierzyć, że Bóg naprawdę istnieje.

A przecież cierpienie jest rzeczą ludzką, bo stanowi część ludzkiego życia: ono jest drogą, na której można spotkać miłość, Kochając i przyjmując miłość innych.

Przez swoją mękę i zmartwychwstanie Jezus objawił, że miłość zwycięża (J 13,1), a nazywając błogosławionymi strapiionych, zapewnił ich, że w Królestwie panować będzie doskonała radość i pełnia życia, że Bóg sam otrze łzy z ich oczu i że już dzisiaj cierpienie i ból zostają przezwyciężone, kiedy miłość Ojca rozlewa się jako miłość między braćmi (Ap 21,4). Jesteśmy błogosławieni, jeśli umiemy płakać z płaczącymi (Rz 12,15), ponieważ zaznamy jedności i wspólnoty.

„«Błogosławieni, którzy płaczą, albowiem oni będą pocieszeni»». Bóg nie tylko jest transcendentny i nie tylko - jak mówią nasi bracia muzulmanie - «jest nam bliższy niż arteria szyjna)), ale jest też bliżej nas niż wszelka rozpacz, śmierć, piekło, bo jest Bogiem cierpiącym, który osiąga nas na samym dnie otchłani, aby «otrzeć z naszych oczu wszelką łzę» i pocieszyć nas nieskończoną łagodnością Ducha”.

(Ignacy IV, patriarcha Antiochii)

zadanie

- Jaka jest twoja postawa względem Boga w sytuacjach dla ciebie trudnych, w smutku; niepowodzeniu, cierpieniu?

64. „SZCZĘŚLIWI CISI”

„Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadą ziemię” (Mt 5,5).

Jezus potwierdza słowa psalmisty: „ufający Panu posiadą ziemię” (Ps 37,9).

Nie posiadą ziemi Bożej ludzie gwałtowni i okrutni, którzy chcą panować przemocą i wyzyskiwać innych. Posiadą ją ci, którzy liczą na Pana, którzy siłą swej cierpliwości czekają, aż Pan zacznie działać, którzy godzą się na Boże rytmy i sposoby działania, na Bożą cierpliwość.

Nie chcą się bronić, wolą zrezygnować z zemsty niż stracić cierpliwość, trwają w pokorze i gotowości do dialogu.

Wzorem tego błogosławieństwa jest sam Jezus: „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię. Weźcie moje jarzmo na siebie i uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemie lekkie” (Mt 11,28-30).

Nie jest to bynajmniej postawa bierna: kryje się w niej natomiast działanie i moc łagodności, która wymaga odwagi nawet wbrew samemu sobie, wbrew własnemu instynktowi samozachowawczemu, który skłania do agresji, każe ratować samego siebie, choćby bez innych czy przeciw innym.

„Pokorni posiadą ziemię” (Ps 37,11). Pokorni zaprowadzą pokój!

„Miłość Boża «rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który jest nam dany» (Rz 5,5). To ona uzdalnia ludzi świeckich do wyrażania w swym życiu ducha błogosławieństw ewangelicznych. Idąc za ubogim Jezusem, nie upadają na duchu z powodu niedostatku ani nie nadymają się z powodu obfitości dóbr doczesnych; naśladując Chrystusa pokornego nie są chciwi próżnej chwały (por. Ga 5,26), ale starają się więcej podobać Bogu niż ludziom, zawsze gotowi opuścić wszystko dla Chrystusa (por. Łk 14,26) i prześladowanie cierpieć dla sprawiedliwości (por. Mt 5,10), pomni na słowa Pana: «Jeśli ktoś chce za Mną iść, niech się zaprze samego siebie i weźmie krzyż swój i naśladuje Mnie» (Mt 16,24). Pielęgnując między sobą przyjaźń chrześcijańską, spieszą sobie nawzajem z pomocą w każdej potrzebie”.

(Sobór Watykański II, „Apostolicam actuositatem”)

ZADANIE

Wyraż graficznie treść omawianego błogosławieństwa.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VIII RELIGIA
(24-28 V 2021) PT
kat.DODATKOWE.
DATA.realizacji-28.05.2021

65. „SZCZĘŚLIWI, KTÓRZY ŁAKNĄ I PRAGNĄ SPRAWIEDLIWOŚCI”

Sprawiedliwość, jakiej pragnie Bóg, to spełnianie Jego woli na ziemi, tak jak spełniał ją Jezus (Mt 6,33): to poszanowanie ubogich i służenie im, to surowa przestroga przed gromadzeniem zasobów ziemi, które są własnością wszystkich, to potępienie wszelkich form ucisku, to sprzeciw wobec wszelkiej niesprawiedliwości, to wytrwałe poszukiwanie sprawiedliwości w relacjach z ludźmi.

„Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni” (Mt 5,6).

„Kto jest ubogi duchem, kto cierpi i płacze, kto jest cichy - ten może zaznać głodu i pragnienia prawdziwej sprawiedliwości, ponieważ wyrzekł się żądzy bogactwa, ponieważ nie zadowala się tym, czym jest, co wie i co ma, ponieważ jest wolny od woli panowania i zwyciężania.

Kto łaknie i pragnie sprawiedliwości, walczy z fałszywymi bóstwami, które zwodzą i oszukują ludzi, potrafi stanąć przed Bogiem nie chępiąc się swoimi dokonaniem, uznając, że jego zasługi są łaską Bożą, i dlatego Mu za nią dziękuje (Mt 5,20). Czyni sprawiedliwość nie zabiegając o pochwałę ludzi (Mt 6, 18), ponieważ oczekuje prawdziwej nagrody od Boga. Tym, który okazał się całkowicie sprawiedliwy, jest Jezus.

Co oznacza słowo «sprawiedliwość» w ustach Jezusa? W języku prockim jest potępieniem gromadzenia bogactw kosztem innych. Ale w Ewangelii oznacza udział w zmartwychwstaniu, to znaczy możliwość przeżywania swojego życia w całej pełni. A zatem, chociaż sprawiedliwość nadal jest niezbędną walką ze społecznymi i kulturowymi wypaczeniami świata, staje się zarazem czymś w rodzaju przyjaźni udzielającej się wszystkim”. (Olivier Clément, w: Młodzi na modlitwie, Rzym 2000)

POMYŚL!

- Czy możesz nazwać siebie człowiekiem sprawiedliwym?
- Czy występujesz w obronie ludzi pokrzywdzonych, słabych, biednych?
- Czy interesują cię sprawy związane z życiem społecznym i politycznym twojego kraju? Jak się w nie włączasz?

ZADANIE.

Wykonaj plakat do dzi-siejszej katechezy.

66. „SZCZĘŚLIWI MIŁOSIERNI”

17

„Czym jest serce miłosierne? Jest pożarem serca płonącego miłością do każdego stworzenia: do ludzi, ptaków, zwierząt i wszystkiego, co istnieje. Na myśl o nich i na ich widok oczy tego, kto ma takie serce, zalewają się łzami, pobudzone mocą miłosierdzia, które nurtuje jego serce przepelnione współczuciem. Dlatego w każdym czasie zanosi on ze łzami modlitwy nawet za istoty nie obdarzone rozumem, za nieprzyjaciół prawdy i za tych, co ją zwalczają, aby wszyscy zostali zachowani i umocnieni. To wszystko z powodu wielkiego miłosierdzia, które płynie niepowstrzymanym strumieniem z jego serca, czynionego na obraz Boży”. (Izaak Syryjski, w: Młodzi na modlitwie, Rzym -2000)

Być miłosiernym nie to tylko litować się nad nędzą innych. Być miłosierdnym to czynić miłosierdzie, czyli kochać bliźniego, zwłaszcza jeśli jest on w potrzebie. Tak postępował dobry Samarytanin, który zatrzymał się przy potrzebującym ratunku, aby osobiście o niego zadbać (Łk 10,37). Miłosierdzie jest miłością serca, która staje się miłością czynu. Nigdy jednym bez drugiego.

Oczywiście, miłosierni potrafią przede wszystkim przebaczać, znosząc zadane im zło i nie domagając się zemsty, modląc się za tych, którzy ich skrzywdzili, błogosławiąc ich i świadcząc im dobro (Łk 6,27-28); ale miłosierdni umieją także dostrzec czujnym okiem tych, którym czegoś brak, i zbliżyć się do nich, stać się ich bliźnimi (Łk 10,33), aby nosić ich brzemia i dzielić ich ból (Ga 6,2).

Miłosierdzie to przymiot Boga, który najwięcej nam o Nim mówi (Wj 34,6). Potwierdził to Jezus: „Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny” (Łk 6,36). Tak, kto jest miłosierny, ten przybiera Boże rysy i znajdzie miłosierdzie u Ojca, zawsze miłosiernego. „Idź, i ty czyn podobnie” (Łk 10,37).

Sposób odmawiania Koronki do Bożego Miłosierdzia:

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen. (znak krzyża).

1x Ojcze nasz

1x Zdrowaś Maryjo

1x Wierzę w Boga: Wierzę w Boga, Ojca Wszechmogącego, ...

1x Ojcze Przedwieczny, ofiaruję Ci Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo najmilszego Syna Twojego, a Pana naszego Jezusa Chrystusa, na przebaczenie za grzechy nasze i całego świata. Następnie

10x Dla Jego bolesnej męki, miej miłosierdzie dla nas i świata całego.

Na zakończenie: 3x Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami i nad całym światem.

3x O Krwi i Wodo, któraś wytrysnęła z Najświętszego Serca Jezusowego jako źródło Miłosierdzia dla nas – Ufamy Tobie.

3x Jezu, ufam Tobie.

Na zakończenie: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen. (znak krzyża).ZADANIE. ODMÓW KORONKĘ....

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).

2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,

- w terminie +-0,

- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,

- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.